

Remissyttrande

Handläggare

Margareta Lundin Unger
Miljöprövningsenheten
margareta.lundinunger@havochvatten.se

Datum 2022-03-01

Dnr 3502-2121

Ert dnr N2021/02620

n.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över SOU 2021:81 En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet

Sammanfattning

Havs- och vattenmyndigheten har fått möjlighet att lämna synpunkter på de förslag som framförs i utredningen SOU 2021:81 En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet.

Havs- och vattenmyndigheten stödjer i stort utredningens förslag men har ett antal synpunkter som framförs nedan. Först ges generella kommentarer till utredningen, följt av en mer detaljerad genomgång av de specifika förslagen som berör myndighetens ansvarområden. Det gäller förslagen kring riskbaserad metod för dricksvattensäkerhet, vattenläckage, övervakning samt frågan om rapportering, informationsutbyte och sekretess.

Havs- och vattenmyndigheten konstaterar att genomförandet av det nya dricksvattendirektivet (EU 2020/2184) kommer medföra att ytterligare myndigheter blir involverade i den redan komplexa kedjan av inblandade aktörer. För att underlätta och påskynda förberedelsearbetet bör involverade myndigheter få tydliga uppdrag att påbörja arbetet. Det är också av stor vikt att ansvarsfördelningen blir tydlig i lag, förordningstext och myndighetsinstruktioner.

Utredningens förslag bygger på befintlig myndighetsstruktur. Havs- och vattenmyndighetens ställningstaganden, framför allt avseende fördelning av uppgifter som följer av föreslagna ändringar i vattenförvaltningsförordningen, grundar sig på att befintlig ansvarsfördelning fortsatt gäller även om myndigheten ser brister i den.

Havs- och vattenmyndighetens inställning

Generella synpunkter

Utredningen har avgränsat sitt arbete till att utreda och lämna förslag på vad som behöver göras för att genomföra det nya dricksvattendirektivet i svensk rätt. Det är förståeligt eftersom man följt utredningsdirektivet och haft begränsat med tid. Det finns emellertid några frågor som Havs- och vattenmyndigheten bedömer vara viktiga för att det nya dricksvattendirektivet ska kunna genomföras på ett effektivt sätt och därmed medverka till att syftet med direktivet säkerställs. Det gäller frågor kring vattenförvaltningens organisation, klimatförändringarnas påverkan på

dricksvattenförsörjningen, samt frågan om Sveriges miljöövervakning. Även den övergripande frågan om ett hållbart nyttjande av vattenresursen och att säkerställa vattenmiljöernas ekosystemtjänster är avgörande för en säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet.

Havs- och vattenmyndigheten har flera gånger tidigare yttrat sig kring vattenförvaltningens brister och de förslag som lämnats vid olika utredningar. Eftersom det nya dricksvattendirektivet har nära kopplingar till vattendirektivet och därmed vattenförvaltningen är det än mer viktigt att beslut fattas om hur vattenförvaltningen ska utvecklas i Sverige. I detta avseende hänvisar Havs- och vattenmyndigheten till myndighetens yttrande över betänkandet SOU 2019:66 En utvecklad vattenförvaltning.¹

Klimatförändringarnas påverkan, liksom samhällsförändringar är utmaningar som i allt högre grad påverkar dricksvattenförsörjningen. Vattenbrist och översvämningar nämns förvisso i utredningen men inga förslag har lämnats. Havs- och vattenmyndigheten vill betona att frågan om vattenresursens förvaltning och en starkt långsiktig planering behöver hanteras för att på lång sikt kunna säkerställa en trygg dricksvattenförsörjning.

Även bristen på övervakning nämns i utredningens betänkande. Havs- och vattenmyndigheten vill understryka att det är viktigt att det skjuts till medel för att den övervakning som krävs ska kunna komma på plats. Det är av stor vikt för genomförandet av dricksvattendirektivet att övervakningsprogrammen inom vattendirektivet får tillräckliga resurser för att säkerställa att övervakningen blir genomförd.

En framtida väl fungerande vattenförvaltning kommer ge förutsättningar att åstadkomma de synergieffekter som dricksvattendirektivet syftar till.

Detaljerade synpunkter

Kapitel 1 Författningsförslag och kapitel 23 Författningskommentarer

Utredningen föreslår att nya bestämmelser ska införas i miljöbalken och vattenförvaltningsförordningen för att genomföra direktivets krav om riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten i svensk rätt. Havs- och vattenmyndigheten håller med utredningen om de flesta av författningsförändringarna men vill peka på några otydligheter i utredningens resonemang och motiv.

1.1 Förslag till ändringar i miljöbalken

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker förslagen i 5 kap. 7 och 9 §§ miljöbalken då det ger tydlighet i att vattenförvaltningens åtgärdsprogram även får omfatta åtgärder för att skydda kvaliteten på dricksvatten.

1.7 Förslag till förordning om ändring i vattenförvaltningsförordningen

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker utredningens förslag om bemyndigande att meddela föreskrifter om riskbedömningen och riskhanteringsåtgärderna i tillrinningsområdena. Havs- och vattenmyndigheten föreslår dock följande justering av formuleringen:

---

¹ M2019/012246/Nm

7a kap. 7 § Havs- och vattenmyndigheten och Sveriges geologiska undersökning får inom sina ansvarsområden meddela närmare föreskrifter om hur och när de uppgifter som avses i 1, 4 och 5 §§ ska utföras och redovisas.

För att undvika otydlighet om vad som innefattas i bemyndigandet avseende 4 och 5 §§ bör dessa bestämmelser omnämnas på samma sätt som 1 §.

Havs- och vattenmyndigheten har idag inget föreskriftsbemyndigande om hur åtgärder i de åtgärdsprogram som avses i 6 kap. 1 § vattenförvaltningsförordningen ska utformas. Myndigheten har i yttrande över förslagen till vattenmyndigheternas åtgärdsprogram framfört att de allvarligt avviker från bestämmelser i vattenförvaltningsförordningen och vattendirektivet och begärt att regeringen prövar om åtgärdsprogrammen behöver omarbetas och om det finns behov av förtydliganden i lagstiftning och i myndigheters instruktioner.²

Havs- och vattenmyndigheten anser att det är viktigt att regeringen förtydligar om och i så fall hur de riskhanteringsåtgärder i tillrinningsområden för uttagspunkter för dricksvattenuttag i 7 kap 4 § ska särskiljas från den ordning som råder för de åtgärder i vattenförvaltningens åtgärdsprogram som vattenmyndigheten själva utformar och bestämmer om.

Vad gäller förslaget om 7a kap. 2 § vattenförvaltningsförordningen framgår att kommunen på begäran av vattenmyndigheten är skyldig att överlämna de uppgifter de innehar om det är nödvändigt för att vattenmyndigheten ska kunna utföra riskbedömningen enligt 1 § samma kapitel. Havs- och vattenmyndigheten saknar en motivering till begränsningen till att enbart kommuner är skyldiga att lämna dessa uppgifter. Som framgår av s. 93-94 utredningen är det vanligt att andra aktörer än kommuner har hand om dessa uppgifter, till exempel kommunala bolag eller genom gemensamhetsanläggningar. Om vattenmyndigheterna inte får del av uppgifter (bland annat om uttagspunkter) från andra aktörer än kommuner kan det innebära svårigheter att utföra de riskbedömningar de enligt 1 § ska utföra.

Havs- och vattenmyndigheten anser att den sista meningen i förslaget till 7a kap. 5 § vattenförvaltningsförordningen bör tas bort "Om vattenmyndigheten bedömer det lämpligt ska övervakningen ingå i de övervakningsprogram som avses i 7 kap 1 §". Eftersom det är Havs- och vattenmyndigheten och SGU som får meddela föreskrifter om hur riskbedömningarna ska utföras och hur övervakningsprogrammen enligt artikel 8 i vattendirektivet (direktiv 2000/60/EG) och artikel 3 i prioämnesdirektivet (2008/105/EG) ska läggas upp, bör det vara Havs- och vattenmyndigheten och SGU som avgör om det är lämpligt att lägga denna övervakning inom eller utanför de övervakningsprogram som avses i 7 kap. 1 § vattenförvaltningsförordningen.

Kapitel 10. Riskbaserad metod för dricksvattensäkerhet

Riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområden för uttagspunkter för dricksvatten

Havs- och vattenmyndigheten delar utredningens uppfattning att de riskbedömningar som ska göras avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten bör hanteras inom vattenförvaltningen och tillstyrker i huvudsak utredningens förslag.

² Havs- och vattenmyndighetens begäran att regeringen prövar förslag till åtgärdsprogram för vattendistriktet

Givet att nuvarande ansvarsfördelning mellan myndigheter inom vattenförvaltningen bibehålls tillstyrker Havs- och vattenmyndigheten att vattenmyndigheterna ska utföra riskbedömningen och besluta om riskhanteringsåtgärder i enlighet med artikel 8 i dricksvattendirektivet.

Myndigheten tillstyrker att Havs- och vattenmyndigheten och SGU får meddela föreskrifter om riskbedömningen och riskhanteringen för tillrinningsområdena för uttagspunkter, samt att Havs- och vattenmyndigheten bör samordna genomförandet och stödja vattenmyndigheterna i detta arbete.

Havs- och vattenmyndighetens samlade ansvar för vattenförvaltningen inbegriper därmed även de uppgifter som följer av artikel 8.1, 8.2, 8.4 och 8.5 samt artikel 18.1 b i dricksvattendirektivet.

Avgränsningen av tillrinningsområdena för uttagspunkterna

I dricksvattendirektivet saknas definition av tillrinningsområden för uttagspunkter för dricksvatten. Det kommer att vara öppet för tolkning av hur tillrinningsområdena för uttagspunkterna ska avgränsas och hur detta ska genomföras i praktiken. Utredningen understryker att syftet med riskbedömningen, att minska den beredning som krävs för produktion av dricksvatten, ska vara vägledande för den slutliga avgränsningen av tillrinningsområdena.

Med tanke på det stora antalet myndigheter som är inblandade i frågan är det extra viktigt att kritiska moment i arbetet är tydligt motiverade. I betänkandet framgår att utredningens intention är att Havs- och vattenmyndigheten och SGU ska föreskriva och vägleda om arbetet med identifiering och kartläggning av tillrinningsområdena samt vilka analyser som ska göras inom ramen för riskbedömningen.

Havs- och vattenmyndigheten delar utredningens slutsats, men uppfattar att det blir oklart vad utredningen egentligen föreslår, då det av förslaget i kap 10.2.5 anges att vattenmyndigheterna ska bestämma tillrinningsområdena för uttagspunkterna för dricksvatten inom respektive vattendistrikt. Myndigheten ser därför ett behov av att utredningens förslag som rör ansvarsfördelningen förtydligas vad gäller avgränsningen av tillrinningsområden för uttagspunkterna för dricksvatten. Det bör framgå i kommande proposition att Havs- och vattenmyndigheten och SGU får föreskriva om och att vattenmyndigheterna därefter ska bestämma vilket område som, efter riskbedömning, identifieras som tillrinningsområde för uttagspunkterna för dricksvatten. Myndigheten bedömer att ett sådant förfarande skulle effektivisera arbetet med att utföra riskbedömning och riskhantering i tillrinningsområdena för uttagspunkterna, samt för att upprätta de dataset som ska rapporteras till EU-kommissionen enligt artikel 18.1 b i dricksvattendirektivet.

Undantag från riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter

Havs- och vattenmyndigheten och SGU bör få ett bemyndigande att föreskriva om vilka uttagspunkter för dricksvatten som omfattas av artikel 8 i dricksvattendirektivet.

Det finns undantag från huvudregeln att vattenleverantörer ska omfattas av riskbedömningen enligt artikel 8.2 i dricksvattendirektivet. Det framgår av artikel 3.6 att vattenleverantörer som tillhandahåller mindre än 10 m³ vatten per dag eller försörjer färre än 50 personer inte omfattas av bland annat artikel 8 i dricksvattendirektivet. Havs- och vattenmyndigheten anser inte att detta undantag avspeglas i de författningsförslag som föreslås av utredningen. Enligt uppgift från

Livsmedelsverket finns idag närmare 1 000 allmänna vattenanläggningar som producerar mindre än 10 m³ vatten per dygn. Med hänvisning till att riskbedömningen är en omfattande arbetsuppgift anser Havs- och vattenmyndigheten att det är rimligt att denna begränsning införs i svensk rätt. Myndigheten bedömer att detta kan genomföras genom ett bemyndigande till Havs- och vattenmyndigheten och SGU att föreskriva om vilka uttag som ska undantas från en riskbedömning med avseende på uttagens omfattning. Det är inte helt klart om förslaget till bemyndigande som följer av den föreslagna 7a kap. 7 § vattenförvaltningsförordningen omfattar rätt att föreskriva om undantag från skyldighet att utföra riskbedömning för mindre uttag av vatten.

10.3 Råvattenkontrollen

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker förslaget om att verksamhetsutövarens skyldighet att utföra råvattenkontroll ska förtydligas i dricksvattenföreskrifterna.

Havs- och vattenmyndigheten håller med utredningen om att det behövs ett bättre system för insamling av uppgifter från råvattenkontrollen och att de aktörer som behöver ha tillgång till uppgifterna får möjlighet att ta del av dem på ett lämpligt sätt i enlighet med artikel 8.3 i dricksvattendirektivet. Särskilt som uppgifterna från råvattenkontrollen är en viktig del i den riskbedömning avseende tillrinningsområdena för uttagspunkterna som ska genomföras.

Havs- och vattenmyndigheten bör delta i det uppdrag som utredningen föreslår att regeringen bör lämna till Livsmedelsverket och SGU att utreda vidare hur en insamling och lagring av råvattendata och hur informationsutbytet mellan olika aktörer ska ske.

Kapitel 13. Vattenläckage

Handlingsplan och tillsyn

Havs- och vattenmyndigheten avstyrker förslaget att myndigheten ska tilldelas ansvar för att ta fram ett förslag till en handlingsplan med åtgärder som ska vidtas för att minska läckagenivån, samt att samordna tillsynen över att åtgärder vidtas och ge vägledning för att handlingsplanen ska kunna genomföras. Det är enligt Havs- och vattenmyndigheten rimligare att den myndighet som gjort kartläggningen också tar fram en plan för att minska vattenläckagenivån om en sådan behövs. Därmed bör även detta ansvar läggas på Livsmedelsverket.

Kapitel 15. Övervakning av dricksvatten och bristande iakttagande av parametervärden

Vattenmyndigheterna ska ansvara för övervakning som rör tillrinningsområdena

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker förslaget att vattenmyndigheterna ska ansvara för att den övervakning som ska ingå i riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten uppfyller relevanta krav i artikel 13. Enligt utredningen inkluderar ansvaret för övervakningen även att beakta den bevakningslista som kommissionen ska ta fram enligt artikel 13.8 och anpassa övervakningen efter denna. Havs- och vattenmyndigheten och SGU ska meddela de föreskrifter som behövs för att genomföra artikel 8 och artikel 13 i svensk rätt utifrån de bemyndiganden som utredningen föreslagit.

Bevakningslistan (artikel 13.8)

Bevakningslistan ska beaktas inom samtliga steg i den riskbaserade metoden. Föreskrivande myndigheter blir enligt utredningens förslag Havs- och vattenmyndigheten, SGU, Livsmedelsverket och Folkhälsomyndigheten. Sveriges hantering av bevakningslistan kan vara av stort allmänintresse. Havs- och vattenmyndigheten anser att det är viktigt att en myndighet får ett övergripande ansvar att bevaka kommissionens arbete med att upprätta listan och föra upp nya ämnen på listan, samt är mottagare för allmänhetens eventuella frågor. Det är av särskild betydelse då samma ämnen kan förekomma i diskussioner inom EU utifrån olika perspektiv och där Sverige har olika representanter. För att undvika att frågor "faller mellan stolarna" är det viktigt att en myndighet får ett tydligt, instruktionsenligt övergripande ansvar knutet till bevakningslistan. Denna myndighet bör samverka med övriga berörda myndigheter. Havs- och vattenmyndigheten anser att Livsmedelsverket är den myndighet som är lämpligast eftersom myndigheten redan har samordningsansvar för dricksvattenfrågor och eftersom bevakningslistan i första hand är kopplat till risker för människors hälsa.

Brister i den övervakning som ska göras inom vattenförvaltningen

Syftet med att i dricksvattendirektivet tydligt hänvisa till vattendirektivet, är att det bör ske en samordning och återanvändning av vattenförvaltningens information vid utförandet av riskbedömningen och utformningen av åtgärder i tillrinningsområdena för uttagspunkterna för att skydda människors hälsa genom att säkra tillgången till dricksvatten av god kvalitet.

Genomförandet av dricksvattendirektivets artikel 8 baseras på att den övervakning som ska ske enligt vattendirektivet genomförs i de vattenförekomster som utgör skyddade områden för dricksvatten. För ytvattenförekomster som används för dricksvattenproduktion och som ger mer än 100 m³ per dygn gäller att medlemsstaterna ska övervaka dem med en viss frekvens och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika försämring av deras kvalitet i syfte att minska den nivå av vattenrening som krävs för produktion av tjänligt dricksvatten. Utgångspunkten är att resultaten från dessa övervakningsprogram ska vara till hjälp för dricksvattenproducenten när denne genomför faroanalyser och kompletterande råvattenkontroll enligt reglerna för framställan av dricksvatten. Idag finns inte dessa övervakningsprogram på plats i Sverige vilket kommer påverka genomförandet av dricksvattendirektivet. För grundvattenförekomster som används för dricksvattenproduktion finns inte samma specificerade övervakningskrav.

I dagsläget finns inte övervakning i tillräcklig utsträckning för att kunna användas vid riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkterna. Det innebär att övervakningen inom vattenförvaltningen endast i begränsad utsträckning kan vara till hjälp inom dricksvattendirektivet på det sätt som är tänkt. Med ytterligare krav i dricksvattendirektivet vidgas uppdraget när det gäller vattenförvaltningens övervakningsåtagande.

Havs- och vattenmyndigheten vill understryka att det är viktigt att det skjuts till medel för att den övervakning som krävs ska kunna komma på plats. Myndigheten har i tidigare utredningar^{3 4} framfört att vattenförvaltningens övervakning saknar finansiering. Innan finansiering av övervakningen är säkerställd kan myndigheten inte fullt ut genomföra rapporteringen enligt artikel 18.1 b i dricksvattendirektivet. Det är av stor vikt för genomförandet av dricksvattendirektivet att

³ SOU 2019:66 En utvecklad vattenförvaltning, avsnitt 18.9 Övervakning

⁴ SOU 2020:83 Havet och människan, sid 50

övervakningsprogrammen inom vattendirektivet får riktlinjer från regeringen runt ansvarig finansier. Havs- och vattenmyndigheten har i regeringsuppdrag⁵ föreslagit att regeringen tillsätter en utredning angående möjligheten att genom vattenkontrollavgift finansiera övervakningen. En sådan utredning kan också beakta de ytterligare krav som dricksvattendirektivet ställer.

Minska antalet myndigheter som arbetar med frågor kopplade till dricksvattendirektivet

I SOU 2020:83 Havet och människan föreslogs att Havs- och vattenmyndigheten ska ansvara för den akvatiska övervakningen inklusive miljögifter, med undantag för grundvatten. Havs- och vattenmyndigheten tillstyrkte delförslaget avseende det övergripande ansvaret för den akvatiska övervakningen av miljögifter.

Naturvårdsverket samordnar och bedriver arbetet med miljögiftsövervakning idag. Därmed har Naturvårdsverket i praktiken inflytande över genomförandet men har inget formellt ansvar i utredningens förslag. Ett förtydligande av Havs- och vattenmyndighetens ansvar för miljögifter i ytvatten i myndighetens instruktion skulle förenkla implementeringen av dricksvattendirektivet, där övervakning av miljögifter ingår.

Kapitel 18. System för rapportering

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket, Folkhälsomyndigheten och Havs- och vattenmyndigheten ska fullgöra rapporteringen av artikel 18.1. Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker förslaget att myndigheten enligt artikel 18.1 ska rapportera uppgifterna om riskbedömning och riskhanteringen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkterna för dricksvatten, samt att myndigheten får meddela föreskrifter om hur och när uppgifterna från vattenmyndigheterna ska redovisas.

Formatet för den information som ska lämnas enligt artikel 18 får kommissionen ta fram genom att föreslå och anta genomförandeakter. Det kan bli så att olika dataset rapporteras vid samma tillfälle. Det kan även bli så att Havs- och vattenmyndigheten och Folkhälsomyndigheten ansvarar för delar i samma dataset. Havs- och vattenmyndigheten bedömer det som viktigt att en myndighet har ett tydligt ansvar för rapporteringen av respektive dataset.

Det bör också vara en myndighet som formellt sett har det övergripande ansvaret att genomföra Sveriges rapportering. Havs- och vattenmyndigheten anser att Livsmedelsverket är den myndighet som är lämpligast för detta. Det är också viktigt att det sker en samordning från Sveriges representanter i europeiska expertarbetsgrupper med övriga rapporterande myndigheter.

Kapitel 19. Informationsutbyte och sekretess

Havs- och vattenmyndigheten håller med utredningens slutsats att riskbedömningen avseende tillrinningsområdet och försörjningssystemet kan innehålla känsliga uppgifter såsom georeferenser för uttagspunkter. Havs- och vattenmyndigheten håller även med utredningens bedömning att befintliga bestämmelser i offentlighets- och sekretesslagen är tillräckliga för att skydda känsliga uppgifter i de riskbedömningar som ska utföras.

---

⁵ Havs- och vattenmyndigheten (2015) Vattenanknuten recipientkontroll, Redovisning av regeringsuppdrag M2014/a

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker även utredningens förslag till en ny paragraf, 7a kap 3 § vattenförvaltningsförordningen, som innebär att vattenmyndigheten ska informera dricksvattenproducenten om resultatet av riskbedömningen rörande tillrinningsområden för uttagspunkter för dricksvatten.

Vissa säkerhetsklassade uppgifter kommer att behöva lämnas mellan olika myndigheter, och det är viktigt att säkerställa att de myndigheter som behöver ta del av sådana uppgifter har en organisation som uppfyller kraven i säkerhetsskyddslagen. Havs- och vattenmyndigheten anser arbetsinsatsen och kostnaden för att hantera och utbyta känslig information inom och mellan myndigheter är underskattad. För att underlätta arbetet bör staten ta ett övergripande ansvar att se till att ett system som uppfyller relevanta säkerhetskrav utvecklas för att underlätta myndigheternas arbete och säkerställa en säker datahantering inom och mellan myndigheter och kommuner.

Kapitel 22. Konsekvensutredning

Tillkommande uppgifter för Havs- och vattenmyndigheten

Tillkommande uppgifter som Havs- och vattenmyndigheten förväntas utföras enligt utredningens förslag är omfattande och behöver genomföras skyndsamt. Havs- och vattenmyndigheten uppskattar att det initialt behövs minst fyra årsarbetskrafter för att kunna ta fram föreskrifter avseende den riskbedömning och riskhantering för tillrinningsområden för uttagspunkter för dricksvatten ska utföras inom den tidsrymd som krävs.

Föreskrifter och vägledning behöver vara på plats för att vattenmyndigheterna att kunna utföra riskbedömningen av tillrinningsområdena, justera övervakningsprogrammen och ta fram eventuella riskhanteringsåtgärder. Havs- och vattenmyndigheten behöver ha informationen från vattenmyndigheterna för att kunna rapportera dricksvattendirektivets dataset senast 12 juli 2027.

Kostnader för att rätta till bristerna i övervakningen, samt kostnader för riskhanteringsåtgärder i tillrinningsområdena saknas

Havs- och vattenmyndigheten konstaterar att konsekvensutredningen saknar uppgifter om kostnader samt förslag på hur finansiering av övervakning av skyddade områden för dricksvatten ska ske. Som myndigheten tidigare påpekat så kommer bristerna i miljöövervakningen att påverka genomförandet av dricksvattendirektivet i svensk förvaltning. Det är därför viktigt att snarast förbättra övervakningen i dessa delar.

Kostnader för förebyggande och begränsande riskhanteringsåtgärder som anges i artikel 8 är inte heller omnämnda i konsekvensutredningen.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektören Jakob Granit efter föredragning av utredaren Margareta Lundin Unger. I den slutliga handläggningen av ärendet har även avdelningscheferna Johan Kling och Thomas Klein, enhetscheferna Eva-Britt Eklöf Petrusson,

Johan Stål, Signild Nerheim och Mikael Krysell, verksjuristerna Anna Johansson och Ramona Liveland, samt utredarna Stina Lindqvist och Ann-Karin Thorén medverkat.

Jakob Granit

Margareta Lundin Unger

Kopia till:

anders.wannberg@regeringskansliet.se